

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

V: Hodoepori

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

THEOCRITI HODOES
pori, Eidyllion V.

LACON ET COMATAS.

Te procul, fugite hunc furem Laconia capelle CO.
Pastorem Sybaritanum, nang; is mihi pelle
Sustulit insidijs hesterna luce caprimam.

Non à fonte meæ fugitis, quæ nunc tenet, agnæ, LA.
Furatus nostram nuper syringa Comatas?
Quā syringa mibi memoras, dic serue Sybare, CO.
An tibi qua caneres fuit unquam fistula? uerum
Cur tibi, quum calamo sit fistula facta palustri,
Non satis est misero Corydona laceſſere cantus?

Hanc nobis dedit ipse Lycon liberrime, uerum LA.
Dic mihi quóne icrit, quóne est à parte projectus
Lacon, quando tulit tua uellera pulchra Comatas?
Nang; nec Eumaras tantum possedit, ut esset
In quo uel placidam posset cepisse quitem
Ille tui dominus gregis, ex quæ uellera iactas?

Quod Crocylus dedit ipse mihi uariantib. albū CO.
In persum maculis, Musa quum sacra capellam
Poneret, hoc ubi conspiceres peruerse dolebas,
Nunc inquis placido ſpoliatum tegmine pellis.

Non, per arenoso uerſantem in littore Pana, LA.
Non ego te placide ſpoliaui tegmine uestis,
Lacon filius ille Calæbidis, aut ego precepis

THEOCRITI

- De rupe insiliam subiectum in Crathidis amnem;
- CO. Nō eqđem, nō p̄ nymphas sacra stagna colētes,
Non ita me seruent ip̄læ, uideantq; uocantem,
Non illam tibi substraxit syringa Comatas.
- LA. Si tibi credidero, flammis crudelibus urar
Daphnidis, interea ne detrectaueris hædum
Poncre, & alternis tecum certabo camænis.
Ingenium donec consumas omne canendo.
- CO. Immundo doctam sus prouocat ore Minerua;
Ecce tamen neq; detrecto, ubi ponitur hædus.
Verū age tu pinguem pone, et certabimus, agnū.
- LA. Qua ratione, precor, poterint hæc æqua uideri
Improbe, quisue pilos pro lana carpserit unquam?
Aut quis, primiparæ quum posuit lactea capræ
Vbera, degenerem cupiat mulſisse catellam?
- CO. Qui se posse putat uicinum uincere, ut ipse
Argutam stridens contra mala uestia cicadam.
Sed tibi nec posito pro pignore sufficit hædus,
Ecce bonum, iam nunc certa, tibi ponimus hircū.
- LA. Ne nimum propera, non ureris igne Comata,
Hic meliora canes oleastrum subter amaram,
Hec iuxta nemora, irriguis ubi frigidariuis
Vnda fluit, crescuntq; toris in mollibus herbæ,
Vocibus & querulæ uernant in flore locustæ.
- CO. Nil equidem proprio, quem tu si lumine recto
Conspicere audebis mirabor, eritq; molestum,
Plurima quem docui quandam puerilibus annis,

EIDYLLION V.

En memor, illius quo serpit grata factus
In nunc ergo canum catulos nutri atq; vaporum,
Ut quum nutrericis comedant tua viscera adulti.
Quando ego te didici, que sit meminisse magistro, LA;
Seu bona, seu mala, que nobis tu plurima factas,
Inuide sic, minimeq; decens & homuncule praeue.

Quando ego pulsabam duro tua terga flagello, CO.
Ipse dolore tenebaris, iuxtaq; capellæ
Balabant, ipsaq; hircus terebrabat adulter.

Sic tua q; mea membra profundius ossa tegantur. LA.
Vi mea quo iactas tetigisti terga flagello.
Huc tamen, buc age serpe, ad me concede Comata,
Ultima bucolico fundes hic carmina uersu-

Nò uenia, sunt hic patulae bona robora querentes, CO.
Hic dulces fecere sedilia grata cyperi,
Dulcibus hic resonant apiaria mellea bombis,
Hic ubi frigentis fontes duo grandibus unde
Erumpunt uenis, densaque sub arbore cantus
Dulce loquuntur aues uario, nec gratiior umbra est,
Illiū ista loci: sed & haec mihi proxima pimus
Desuper aerea nucleos è uertice mittit,

Atqui si uenies, depexi in mollibus agni
Pellibus accumbes, somno & plus mollia lance
Vellera calcabis, te peius olentibus ipso,
Pellibus hircorum tua pulchra sedilia sternis.
Ipse nouem statuam magnum cratera Camoenis
Lacte redundantem niueo, iuxtaq; reponam

THEOCRITI

Mox alium prædulci olei liquamine plenum.

CO. Huc tu si uenias teneram lanugine multa
Calcabis filicem, multumq; uirentis odoros
Pulegij flores, substernam deniq; pelles
Caprarum bis terq; magis, quibus ipse superbis,
Pellibus agnorum molles, bis quatuor inde
Constituam stulas magno libamina Pani,
Lacte mero plenas, totidem plenos redolenti
Melle scyphos, plenumq; fauorum nectar habete.

LA. Illinc ergo canas, illinc age carmine certes
Bucolico, pellesq; tuas queruicq; teneto.
Sed quis erit qui nos dijudicet & huc mihi tandem
O utinam ueniat pastor de monte Lyopas.

CO. Illius haudquam indigeo, sed si libet, istum
Non procul huc conuecta secantē ligna uocemus,
Fimendas qui de sylua comportat ericas:
Et certè uir is est, forma est mihi cognita, Morson.

LA. Clamemus. C. qn ipse uoces. L. hic hospes adesto,
Huc ueniens nos certantes audi optime Morson,
Bucolico sit uter præstans in carmine cantor:
Nec mihi tu quicquam ceu gratificeris amico,
Nec tua profuerit censura benignior ifsi.

CO. Certe per Musas Morson nec tu mihi quicquam
Plus opis adulteris, nec gratificeris amico,
Grez uero hic ouuum Thurini est, iste Sybarae,
Haec sunt Eumaræ quas cernis amice capellas.

LA. De grege nunc isto uerbum te nemo rogauit,

Sive

EIDYLLION V.

Sue meum fuerit, sue illud ouile Sybarite,
Neglecto mihi fine loquacior esse uideris.
Heus bone tu quid aī? siquidē uera oīa narro, CO.
Et neq; gloriō, ipse quidem mordacior ēquo es.
Eia age si quid habes, uiuum dimitte rogamus LA.
Ad ciues Morsona suos, effare Comata,
Multā es iō Pæan sine pondere uerba loquutus.
Ipse me cantore probant plus Daphnide Musæ, CO.
His ego iam tenera mactauī à matre gemellas
Et me Phœbus amat multū, cui nūc mibi pinguis LA.
Pascitur hic aries, dum carnea sacra propinquat.
He geminos pariunt, præter duo corpora, capræ, CO.
Omnes uirgo uidens, inquit, miser ipse mulges?
Bis denos Lacon calathos propè mollibus implet LA.
Caseolis, puerumq; impubem in gramine uersat.
Mālis me Clearista petit, dum forte capellas CO.
Propello, & dulci suaves canit ore susurros.
Et me leuis amat Cratides, facit ille furentem LA.
Obuius, ut tenero mota est coma pendula collo.
Sed neq; contuleris spīnas cum flore roscarum, CO.
Qui prope fertilibus sepes nascuntur in hortis.
Sed neq; deciduae glandes Orinalidas ēquant, LA.
Ullis nam fragilis testa est, hæ mellicomantes.
Ipse mea domine mittam sua dona palumbum, CO.
Ex hac iuniperō capiens, nanq; infidet illi.
In chlēnam Cratidi uellus dabo molle parādam, LA.
Huic simul abstulero pecudi nigrantia terga.

THEOCRITI

- CO. Hinc discedite ab hoc oleastro, buc ite capelle,
Pascite ad accluem tumulum facilesq; myricas.
- LA. Nūq; abis? quercū fugi Conare, pge Cynetha,
Pascite ad has partes orientis ut ille Phalerus.
- CO. Est ingens crater, stiula est cyparis manobis,
Praxiteles fecit, nostræ hæc dabo dona puellæ.
- LA. Est mihi fida ouium custos canis, atq; luporum
Deuictrix, puer hac agitat lustra ferarum.
- CO. Quæ mea rorilegæ transitis septa locustæ,
Ne mibi maturas corrodite morsibus uinas.
- LA. Vos ô uocales ut ego hunc irrito cicadæ,
Sic uos nunc calamos cantu irritate legentes.
- CO. Odi caudatas uulpes, quæ cuncta Myconis
Semper oberrantes populantur uestere sero.
- LA. Ipse malos odiscarab eos, namq; Philonæ
Arròdunt fucus, uentoq; ferente recedunt.
- CO. Nū memor es, quo te pulsarim uerbere? ridet
Lene mouebaris, quercumq; banc ipse tenebas.
- LA. Haud equidē memini, sed quo te uerbere uincit
Contudit Eumaras, hoc nempe Comata recordor.
- CO. Sentisne ô Morson? hic atrabile mouetur.
Squillas à uetule uadens mox uelle sepulchro.
- LA. Ipse quoq; his uerbis quædā nūc uellico Morson?
Insoðe nūc rapidū cyclaminū in Alēta profectus.
- CO. Himera lacte fluat, non unda, tuo quoq; Crathi
Vino omnis rubeas, fructum Sia mollia portent.
- LA. Melle fluas Sybariti mibi, quo mane puella

Vrceolos

E IDYLLION V.

Vrēcolos tñras q̄; fuis, non flumine tingat.

Aegilon & cytisum carpunt, mea cura, capillæ, CO.
Lentiscumq; terunt per mellia fraga iacentes.

At nostris ouibus Meliteæ pascitur herbas LA.
Et multæ florent hederæ seu texta rosarum.

Nō amo ego Alcippè, quoniā dedit oculæ nulla, CO.
Quando dedi placidū, sed uellicat aure, palūbum.

Verū ego amo Eumedē, cui quū syringa sonorā LA.
Porrigetem, cupido dedit oculæ multa uicissim.

Non fūs lusciniæ picas contendere contra, CO.
Nec cygnis eopas, sed tu mala iurgia queris.

Hunc igitur iubeo à cantu cessare Comata, MOR.
Hanc tibi contribuens agnā, quā munera Nymphis
Quando seres mactans, mactatæ mittere partem
Morsoni cures sapidae de munere carnis.

Transmittā per Pana, fremat nunc uocibus oīs CO.
Hircorum grex, ecce autem ridebimus ipsi
Pastorem Laconā, quod hoc certamine tandem
Carminibus nostris quæstus cesserit agnus.
Nunc ego sublimi contingam uertice coelum.
Cornigeræ nunc ergo meæ sperate capillæ,
Cras ego uos omnes Sybaritidos amne lauabo
Rupis: at ô si quam condescenderis albe capellam
Qui cornu petiō, ante seram q̄ munera Nymphis,
Hunc agnum plagis onerabere, sed salit illam
Ecce iterum: quod si non te nunc improbe multis
Fusibus accipiam misere, nihil ipse recuso

THEOCRITI

Demens pro cantore Melanthius esse Comata.

ARGVM. VI. EIDYL.

Damocetas & Daphnis messis tempore circa mē
ridiem in unum locum pecora cogunt, & alternis
materiā de Cyclope canūt. Inter quos Daphnis ex
ordio cantilene sumpto, ueluti Cyclopem alloquī-
tur, ex cuius persona, Polypheui scilicet, Damoc-
etas respondet. Res in Sicilia gesta. Disputat autem
Poëta cum Arato, cuius etiam in Thalyſijs memiz-
nit, & alibi.

Ω' ραρες λ' ὁ τὰ παλυτά φιλάττηρες αὐτοί εἰ-
τήνω.

Et iterum:

Μικέναι ρι φορῶμες ἀδεπτοσιν Αἴρατε,
Potest autem Aratus is esse Poëta, cuius etiam
num Phænomena extant.

THEOCRITI BUCOLIASTAE

Damocetas & Daphnis.

EIDYL. VI.

P Astores duo Damocetas & Daphnis Aratē
Cōpulerant armēta simul, iuuenilibus ambō
Florentes annis, tenera hic lanugine rufus,
Ille genas primo uestitus flore iuuentæ.

laniq;